

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Når man hører debatten, må man jo få det indtryk, at vi her taler om stramninger, at vi taler om at stoppe huller, og at vi taler om at gøre indgreb i adoptionslovgivningen. Det gør vi ikke, det, vi taler om, er udelukkende lempelser, lempelser i to omgange, som jeg skal vende tilbage til.

Vi diskriminerer ikke, vi fjerner diskrimination, hvis man endelig vil stille det op på den måde. Diskussionen handler om, hvorvidt vi skal lempe for alle, eller rettere sagt, lovforslaget handler om at lempe for alle.

Diskussionen står om, hvorvidt vi derudover skal foretage en særlig lempelse for adopterede, og her går aftalen ud på, at vi lemper for 95 pct. af alle adopterede; de får altså en særlig lempelse ud over den generelle lempelse. Diskussionen står om, hvorvidt de sidste 5 pct., der som adopterede er kommet til Danmark efter 6-årsalderen, også skulle have haft den særlige lempelse.

Det hele handler om lempelser, der er en lempelse for alle og en særlig lempelse for adopterede. Diskussionen står om, hvorvidt det skulle have været 100 pct. eller kun 95 pct. af de adopterede, som skal have den særlige lempelse.

Hvorfor så ikke tage de sidste 5 pct. med? Låd os se på et eksempel: To piger på 12 år, der sidder ved siden af hinanden i en skole. Den ene kom hertil som spæd sammen med sine forældre, den anden blev adopteret af sin onkel og tante eller af nogle andre for 2 år siden. Det ville jo ikke være rimeligt, at den sidste, som kom for 2 år siden, blev stillet langt bedre end den første, som kom hertil allerede som spæd.

Det, jeg prøver at sige, er, at hvis vi vil fjerne det, som bliver opfattet som en urimelighed, nemlig at hvis man er under en vis alder, så får man en anden stilling, end hvis man er over en vis alder, så indfører vi en endnu mere urimelig forskel på dem, som er kommet hertil som små med deres forældre, og dem, som bliver adopteret i en langt senere alder.

Hvis vi altså fjerner det, som nogle ser som en urimelighed over for de sidste 5 pct. af de adopterede, så opstår der en endnu større urimelighed over for de utallige, der kommer hertil som små sammen med deres forældre. Disse sidste 5 pct., som er kommet hertil som større børn, får også en lempelse, nemlig den lempelse, som alle får. Der er jo ingen, der bliver stillet dårligere her, alle bliver stillet bedre, men adopterede får

altså en ekstra bedre stilling sammenlignet med hidtil.

Så vil jeg til sidst sige, at debatten jo altså sættes i relief af, at det endnu ikke har været muligt at finde et eneste eksempel på en adopteret person, som i praksis ville få fordel af, at man tog de sidste 5 pct. med. Ikke ét eksempel!

Hvis man skulle konstruere et eksempel, så skulle det være en udlandsdanser, der i sin tid blev adopteret som 20-årig eller 10-årig, som har været gift og derefter bosat i en længere periode i et ikke-EU-land og har fundet ægtefællen dér, og som derefter kommer tilbage i en forholdsvis ung alder og ikke kan få sin ægtefælle med tilbage. Undskyld, men det eksempel tror jeg ikke findes, og jeg tror ikke, at vi nogen sinde vil opleve det.

Kl. 16.00

Vi har derhjemme noget, som mine børn morer sig meget over, nemlig at vi somme tider spiller kort med tænkte kort. Hvis et kort er væk, så kan man jo bare tænke sig til det. Altså her drøfter vi tænkte problemer, som det er usandsynligt nogen sinde vil opstå. Der er syv hvis'er, der skal opfyldes, før det opstår, og det er jo egentlig mærkeligt med alt det engagement, at der ikke er en eneste af protestanterne eller adoptionsforeningerne, som har været i stand til at finde en person, som nu ikke kan få sin ægtefælle med til Danmark, fordi vi ikke lemper to gange for alle, men kun lemper to gange for 95 pct.

Skulle vi nu ikke lige falde ned på jorden og konstatere, at dette her altså er et frynseproblem? Det kan være et følelsesmæssigt problem, når det udbasuneres, som om vi diskriminerer, som om adopterede ikke skal have fulde rettigheder. Ja, fryns – det er altså 5 pct. ud af 100 pct. – undskyld jeg bruger udtrykket.

Når man så opdager, at det, så vidt jeg kan se, er ren teori, at der ikke er en eneste adopteret person i den situation, som ville få brug for den ekstra lempelse, som protestanterne ønsker, så synes jeg altså, at vi er nær ved at spilde tiden her i Folketinget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jamen alligevel er der to, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren. Det er først hr. Søren Søndergaard og derefter fru Elsebeth Gerner Nielsen.